

Nr 533.

Av herr **Lundquist** i Rotebro m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 217, med förslag till lag om vård av vissa skogar inom Västerbottens och Norrbottens läns lappmarker m. fl. områden m. m.

I proposition nr 217 till innevarande riksdag har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogade förslag till

1) lag om vård av vissa skogar inom Västerbottens och Norrbottens läns lappmarker med flera områden; och

2) lag om ändrad lydelse av 2 § 1 mom. punkt 1) skogsvårdslagen den 15 juni 1923 (nr 212).

Det nu framlagda förslaget åsyftar införande av 1923 års allmänna skogsvårdslag jämväl å lappmarksskogarna. Då en sådan omläggning emellertid icke ansetts kunna ske omedelbart, har föreslagits en övergångstid av 10 år, under vilken bestämmelserna om utsyningstvång skola bibehållas ehuru kompletterade med föreskrifter om skyldighet att sörja för återväxten. Enligt förslaget skulle lappmarkslagens handhavande och uppsikten över skogarna omedelbart (d. v. s. vid de nya lagbestämmelsernas ikraftträdande 1 januari 1934) överflyttas från domänverket till vederbörande skogsvårdsstyrelser.

Vad som här särskilt tilldrager sig uppmärksamheten, är den nya organisation under skogsvårdsstyrelsernas överinseende, som vederbörande departementschef velat skapa för ovannämnda övergångstid av 10 år, och den kostnadsökning för det allmänna, som därmed nödvändigtvis synes följa.

Kostnaderna för den av majoriteten bland »1927 års skogssakkunniga» förordade organisationen ha (sid. 115) av sakkunniga beräknats komma att uppgå till 592,000 kronor. Enligt domänstyrelsens yttrande i frågan (sid. 122) »bör vid jämförelse av kostnaderna för en reviderad lappmarkslags handhavande å ena sidan genom skogsvårdsstyrelser och å den andra genom domänverket med dess nuvarande organisation, till den av de sakkunniga beräknade kostnaden för det förra alternativet läggas den beräknade kostnaden för överförande på indragningsstat av det antal ordinarie och extra ordinarie personal, som styrelsen här förut angivit såsom blivande övertalig, eller i runt tal 283,000 kronor, vilket sistnämnda belopp dock minskas undan för undan i den mån indragna tjänstemän pensioneras och avlida». I allt skulle alltså åtmin-

stone till en början enligt dessa beräkningar den sammanlagda kostnaden för en organisation under skogsvårdsstyrelserna komma att per år uppgå till (592,000 + 283,000) 875,000 kronor. Då kostnaderna för den nuvarande lappmarkslagens handhavande uppgå till omkring 495,000 kronor per år (sid. 121), skulle alltså efter dessa beräkningar ett genomförande av *majoritetsförslaget* komma att innebära en anslagsökning av 380,000 kronor årligen. Det av Kungl. Maj:t framlagda förslaget lärer i kostnadshänseende icke kunna ställa sig fördelaktigare än majoritetsförslaget.

Av de i ärendet avgivna yttrandena framgår bl. a. vidare, att statskontoret, även om ur rent skogligen synpunkter något av sakkunnigas förslag kunde godtagas, anser »under åberopande av Kungl. Maj:ts cirkulär den 12 juni 1931 angående sträng återhållsamhet i avseende å framställningar om anslagsäskanden att föreläggas 1932 års riksdag, sig icke kunna medverka till dess genomförande».

Att den av Kungl. Maj:t föreslagna anordningen kommer att ställa ökade anspråk på statskassan, medger även departementschefen (sid. 132), som emellertid icke framlägger några som helst beräkningar rörande denna kostnadsökning. Denna fråga skjutes i stället av statsrådet helt på framtiden under förklaring, *dels* att, »då den nya lagen icke avses skola träda i kraft förrän den 1 januari 1934, anslagsfrågan icke torde böra nu upptagas till behandling», *dels* att hithörande kostnadsspörsmål »synes böra i sin helhet avgöras i samband med den prövning av anslagsfrågan, som, om föreliggande förslag till skogslag nu antages, torde ankomma på 1933 års riksdag». Gentemot statskontorets betänkligheter i statsfinansiellt hänseende anför departementschefen endast följande (sid. 30): »Något anslagskrav till innevarande års riksdag föranledes således icke av den nya lagstiftningen. Det av statskontoret åberopade statsfinansiella skälet mot att ändringar i gällande bestämmelser för närvarande företagas, förlorar härigenom i styrka.»

Att på det sätt, vederbörande departementschef gjort, i detta sammanhang gå helt förbi kostnadsfrågan och för riksdagen framlägga ett förslag sådant som det ifrågavarande med dess till synes vittgående ekonomiska konsekvenser för statskassan utan att bereda riksdagen tillfälle att samtidigt taga ställning till och överblicka dessa följder kan icke gärna anses lämpligt och riktigt allra minst i en tid, då den strängaste sparsamhet med statens medel måste anses påkallad. Att ökat anslag icke i år för ändamålet behöver äskas, synes vara av mindre betydelse. Förhållandena torde knappast vara gynnsammare vid nästa års riksdag. Det synes angeläget, att riksdagen, innan den går att taga definitiv ståndpunkt till de olika organisationsalternativen, får tillfälle att överblicka åtminstone de närmast liggande ekonomiska konsekvenserna av sitt ställningstagande. Nu mer än någonsin synes det vara av vikt, att statsmakterna, när de fatta sina beslut, veta även vilka de ekonomiska konsekvenserna för statskassan bliva.

Med hänsyn till vad ovan framhållits och då domänverket knappast kan förutsättas sakna kompetens att utöva den uppsikt över och taga den befattning med lappmarksskogarna, som enligt Kungl. Maj:ts förslag skulle under över-

gångstiden åvila skogsvårdsstyrelserna, synes oss riksdagens ställningstagande till det föreliggande förslaget böra anstå, till dess en bättre överblick av förslagets ekonomiska konsekvenser vunnits. Härför erforderliga kostnadsberäkningar böra kunna föreligga vid 1933 års riksdag, då alltså även beslut i organisationsfrågan skulle kunna fattas.

På grund av vad sålunda anförts tillåta vi oss hemställa,

att Kungl. Maj:ts i propositionen nr 217 framställda förslag icke måtte av riksdagen godkännas.

Stockholm den 12 april 1932.

R. Lundquist
i Rotebro.

Ivar Anderson.

Birger Christenson.
